

РЕШЕНИЕ

№ 2700

гр. София, 17.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 09.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Ц. Иванова, като разгледа дело номер **3405** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.99, ал.1 т.2 от АПК вр. с чл. 80 ал.3 от Закона за държавната собственост.

Образувано е по жалба на [фирма] и [фирма] срещу ЗАПОВЕД №РД-15-064 от 31.03.2011г. на областния управител на област С., с която от [фирма] се изземва част от недвижим имот- публична държавна собственост-два склада, бункер и гараж с обща площ от 332,85кв.м., разположени в приземен етаж на ниско тяло на сградата в [населено място] на ул.Св.Г. Софийски”.

Жалбоподателите по изложените в жалбата съображения, представлявани от адв.Б.–молят да се уважи жалбата и да се отмени оспорената заповед. Претендират се разноски.

Ответникът не е изразил становище по жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма] –на л.134 по делото е изразила писмено становище за основателност на жалбата по съображения идентични с тези на жалбоподателите.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

В жалбата се твърди, че жалбоподателите са собственици на процесното помещение. В тази връзка се визира, че с нотариален акт №163 том.I рег.№7844 н.дело №148 от 08.10.2009г. дружествата са придобили аптечен склад на [улица], находящ се

в приземния етаж в ниското тяло на сградата на Стоматологичен факултет при ВМИ, представляващо три складови помещения. Отбелязва се, че праводател на жалбоподателите е [фирма], което дружество от своя страна го е придобило от заинтересованата страна [фирма]. Сочи се, че последното дружество е придобило имота по силата на заповеди №АД-93/06.10.1994г. и №АД-96 от 18.10.1994г. на министъра на здравеопазването, с които имотът се внася като апортна вноска и става част от капитала на държавното [фирма] тогава. Подчертава се, че имотът е отписан от актовете книги като държавен със заповед РД-57 024 от 23.03.2009г.. Визира се също, че не [фирма], а дружествата –жалбоподатели към момента на издаване на заповедта владеят имота. С оглед всичко изложено, ако спорът се разгледа по същество, се иска да се отмени заповедта като незаконосъобразна, тъй като имотът е частна собственост въз основа на приложените официални документи. Излагат се и доводи за нищожност, предвид факта, че със заповед №РД-15-270 от 06.11.2007г. на областния управител /ОУ/ е постановен отказ за издаване на заповед за изземване, който отказ е влязъл в сила. Визира се, че искането за възобновяване на административното производство е от ректора на Медицински университет /МУ/-С., който не е легитимно лице, както и адресатът на заповед / [фирма]./ не владее имота, който от своя страна не е индивидуализиран.

От друга страна в оспорения акт е посочено, че производството е образувано по искане на ректора на МУ-С. и че имотът е публична държавна собственост. Описанието на имота е, че същият е два склада, бункер и гараж с обща площ 332,85кв.м.. построени въз основа на РС №292 от 20.07.1981г..Посочено е, че има отказ със заповед №РД-15-270 от 06.11.2007г. на ОУ, но производството се възобновява при условията на чл.99 АПК въз основа на писмо рег.№към 21/9 от 27.11.2007г. на ректора с представени нови писмени доказателства от съществено значение за случая. Същите не са описани, но е посочено, че е приложена схема, отразяваща точното местоположение на имотите, държани от [фирма]. Отражено е, че с писмо рег.№0405/9 от 14.07.2008г. искането за изземване е потвърдено от министъра на образованието и науката /л.72 –делото на ВАС/. Твърди се, че [фирма] било уведомено за административното производство с писмо от 18.02.2009г., като дружеството съответно е възразило. Ответникът сочи в заповедта, че имотът е публична държавна собственост, което било доказано безспорно от акт за публична държавна собственост №06617 от 31.05.1999г. /л.136 делото на ВАС/, който имот се управлявана от МУ-С.. Посочено е, че по отношение на този акт за държавна собственост –има искане на ректора, с писмо от 26.01.2011г., да се допълни с двата склада, гараж и бункер, поради допуснатата явна фактическа грешка при съставянето му. С оглед изложеното е направен извода, че след има акт за държавна собственост, има искане за поправка на явна фактическа грешка /ЯФГ/,към което искане е представена схема и разпределение за имотите от арх.Г.- то констатациите в актовете за държавна собственост имат обвързваща доказателствена сила, докато не се оборят по исков ред /чл.114 от ППЗДС/. Визира се, че отписването на имотите, прехвърлени като апорт на заинтересованото лице- със заповед на областния управител от 1994г. – не създава права за дружествата.

Съдът съобразява следното:

Видно от последния по време н.акт- нотариален акт на л.16- на 14.01.2011г. жалбоподателите като съсобственици са извършили доброволна делба на аптечен склад находящ се в приземния етаж на ниското тяло на сградата на Стоматологичния факултет при ВМИ със ЗП от 680кв.м. и състоящ се от три складови помещения от

575кв.м., канцеларии, коридор и сервизни помещение от 105кв.м. Този имот същите са го придобили на 08.10.2009г. /н.акт на л.21/ от [фирма], което дружество го е придобило на 24.04.2009г. от [фирма] с н.акт на л.24, което заинтересовано лице е собственик въз основа на н.акт №2, том I, рег.№250, н.дело №1 /2008г. на л.19, с който му е признато правото на собственост. В тази връзка е и заповед №АД-93 от 06.10.1994г. /л.28/ на министъра на здравеопазването, с която капиталът на [фирма] е увеличен с аптечния склад, изграден с РС №442 от 25.12.2986г. /л.30/. Този склад е и предмет на приватизационна оценка – видно от доклад на л.31. Съответно този склад със заповед №РД-57-024 от 23.03.2009г. на ОУ е отписан от актовете книги за държавна собственост във връзка със съставения АДС №10026 от 23.11.1994г./л.73/, като в мотивите на тази заповед /л.42/ е посочено, че с АДС е актувана сграда състояща се от ниско тяло на три етажа, сутерен и високо тяло на 14 етажа. Посочено е, че актуването е във връзка с предоставянето на аптечния склад в приземния етаж и включването му в капитала на дружеството. Отражено е вписването на увеличението на капитала на дружеството с решение от 24.10.1994г. на СГС-ФО по ф.д.№11090/92г., както е и описан н.акт от 2008г. на л.19..

Не е спорно, че със заповед №РД-15-270 от 06.11.2007г. на ОУ – е отказано да се издаде заповед по чл.80 от ЗДС за изземване на имота от дружеството [фирма] по мотиви, че имотът е именно собственост на дружеството въз основа на посочените по-горе обстоятелства.

Видно от СТЕ, чието заключение съдът напълно кредитира /л.168/ във връзка с писмо на декана на МУ-С. от 26.01.2011г. /л.27 делото на ВАС/ е поправен АДС №06894 от 08.12.2008г. със съставянето на нов АДС - №07720 от 08.04.2011г., поправящ първия поради фактическа грешка изразила се в пропуск да се актуват складове с гараж и бункер. Видно от заключението на в.л. този склад съответства на масивна сграда от 83кв.м., собственост на [фирма], а гаражът и бункерът съответстват на масивна сграда от западната страна на склада. РС №292 от 20.07.1981г. е издадено за затваряне на закрыта тераса пред Стоматологичен институт с няколко постройки. Тези постройки са общо от 147кв.м. и същите са допълнително актувани с АДС №07720 от 08.04.2011г.. Жалбоподателите владеят по-голяма площ помещения –от общо 570кв.м., които имоти съответстват на аптечния склад придобит от [фирма]. Има част –склад от 84кв.м., по отношение на който има застъпване- т.е. описан е в АДС от 2011г., както и се владее от жалбоподателите, но този склад е нанесен в КП и отразен като собственост на праводателя на жалбоподателите /М./.

Видно от акта за държавна собственост от 06.04.2011г. на л.14 /делото на ВАС/ -със същият се извършва поправка в АДС №06894 от 08.12.2008г. /л.28 делото пред ВАС/ като се допълва последния акт с нови обекти –склад с гараж и бункер със ЗРП 147,20кв.м., от които складът е 84кв.м., като гаражът и бункерът общо са 63,20кв.м..Няма мотиви и съображения от къде се е породила т.нар. фактическа грешка. Като правно основание е посочен чл.72 от ЗДС във връзка с чл.104, ал.3 от ППЗДС. Новият акт от 06.04.2011г. е постановен по искане №86 от 26.01.2011г. на ректора на ФДМ-МУ /л.27 делото ВАС/ по съображения, че в АДС от 2008г. е пропуснат цял раздел XI. Представени са към искането копие от констативен акт №06894 от 08.12.2008г. и разпределение изготвено от арх.Г.. Видно от АДС №06894 от 08.12.2008г.- в раздел XI под заглавие „Предоставени права на друго законово основание” – няма отразени обстоятелства. С новия поправящ АДС №07720 от 08.04.2011г. не се попълва този раздел, а се прави дописване в раздел 3 „Вид и

описание на имота”, като се допълват имотите със описаните склад, гараж и бункер. С АДС №10026 от 23.11.1994г. /л.59 делото ВАС/ ниското тяло на три етажа и сутерен и високото тяло на 14 етажа –са предоставени за управление на Стоматологичен факултет при МУ-С. сега Факултет по дентална медицина, от чиито ректор са всичките искания и сезирания, но който факултет не е заинтересовано лице, тъй като това /видно от заключението на в.л./ не е процесната сграда и доколкото и АДС №01617 от 31.05.1999г. на л.136 /делото ВАС/ предоставя права на МУ, но само за терена, а не и за сградите.

Съдът приема следното:

Ответникът, за да се произнесе с посочената заповед за изземване след предходна заповед за отказ за изземване –се е позовал на чл.99 АПК и е посочил, че е възобновил производството на основание новите писмени доказателства от съществено значение каквито е приел, че са писмото на ректора на МУ и искането му до областния управител за издаване на поправящ АДС. Последният акт е издаден след заповедта, но дори и да беше преди същата, то той не е основание за възобновяване, защото никога акт, с който се поправя фактическа грешка не може да промени смисъла на поправения акт т.е. новият АДС дори да беше издаден не представлява ново доказателство от съществено значение, за да е основание да се възобнови производството. Конкретно за такива нови доказателства са били взети предвид искания и молби изходящи от страна, която вече е взела участие в производството – а именно от ректора на МУ, което производство е било завършило със стабилен ИАА - влязлата в сила заповед №РД-15-270 от 06.11.2007г., с която се отказва изземването по съображения, че имотът е частна собственост. Следователно- една от страните в приключилото вече производство- представя собственооръчно изготвени „доказателства” /каквито са молбите и искането за издаване на нов АДС, освен приложения към същите арх.проект на арх.Г., който ще се обсъди по-долу/ и позовавайки се на последните органът ги приема за нови доказателства от съществено значение за издаването на постановения акт, които ако се знаеха последният не би се издал. Видно от актовете- имотът е отписан от ОУ Т. М. /заповед на л.42/ и отказът да се иземе имота е постановен от същото лице, докато новият поправящ АДС и заповедта за изземване са издадени от последващия ОУ- Д. К.. В случая, най-малкото трите нотариални актове на жалбоподателите срещу дори новия акт за държавна собственост /без оглед на това, че е по реда на ЯФГ, което е недопустимо с дописване и промяна смисъла на стария акт за държавна собственост/ -водят до извода, че няма безспорност досежно това, че имотът е публична държавна собственост, за да бъде постановено изземването му. Промяната на физическото лице, заемащо длъжността областен управител- не означава, че последният може да бъде мотивиран по причини стоящи извън закона, да преразгледа актове, постановени от предходния изпълняващ длъжността. Ако тези причини са налице и представляват ново доказателство и то от съществено значение по смисъла на чл.99, т.2 от АПК т.е. такова, което ако беше известно органът не би издал вече издадената заповед за отказ да се иземе имота – то ответникът законосъобразно би възобновил производството и би постановил материално-законосъобразна заповед за изземване.

Неясно е как ответникът без да се възползва от възможността да използва специални познания- е ценил разпределението на арх.Г. /изрично подчертани в мотивите на заповедта/, приложени към искането за поправка на АДС. За тези обстоятелства пред съда е била изслушана СТЕ, която е установила съвпадения между обектите описани в

АДС и нотариалните актове на жалбоподателите.

От друга страна посоченото писмо, в обжалваната заповед като ново обстоятелство, /л.72 –делото на ВАС/ от Министъра на здравеопазването и науката не е ИАА, а има формата на декларация-обръщение до ректора на МУ в подкрепа на опитите му да се отвоюва имота от търговското дружество.

Не се приема отразеното от ответника в заповедта, че от акт за публична държавна собственост №06617 от 31.05.1999г. /л.136 делото на ВАС/ се установява, че имотът е публична държавна собственост, тъй като видно от този акт, той касае терен от 395 190кв.м., не и сгради. Този акт може да бъде ценено доказателство в първоначалното производство завършило с отказ да се иземе имота на 06.11.2007г., но не и ново доказателство за възобновяването на производството, тъй като е бил наличен в преписката при първоначалното разглеждане на спора.

Отделно от вече постановения АДС от 2011г. е видно, че не поправя АДС от 2008г. поради ЯФГ в раздел XI, който не е пропуснат, а е наличен и съответно непопълването му не означава, че има ЯФГ. АДС от 2011г. на следващо място- не внася корекция в раздел XI, а в раздел III.

Следователно- нито едно от посочените от ответника обстоятелства не е ново доказателство по смисъла на чл.99 т.2 от АПК, а е опит по пътя на възстановяването да се игнорират последиците породени от постановен вече стабилен индивидуален административен акт, какъвто е заповедта от 2007г. с отказ да се иземе имота. Отделно ответникът, както и при първоначалното разглеждане на искането за иземване- по същество, за да постанови заповед за иземване, следва безспорно да установи, че имотът е публична държавна собственост. Дори да има няколко акта за собственост и да има права върху имота и на други лица- то това означава да се постанови и при новото разглеждане отказ и съответно правото да се защити по исков ред чрез безспорното му установяване. Ролята на арбитър, досежно това кой е истинският собственик на имота – не може да бъде осъществена нито от ответника, нито от настоящия административен съд.

Следва на последно място да се отбележи, че във производството страна е било дружеството [фирма], но при възобновяване на производството това дружество е прехвърлило собствеността си и ползването върху процесния имот на жалбоподателите. Последните –без оглед на факта, че ответникът не признава вещните им права върху изетия имот –ползват същия и са заинтересовани лица, тъй като от тях следва да се иземе имота. Правото им на заинтересовани лица изисква при възобновеното производство- да се уведомят, да се запознаят с т.нар.нови доказателства и да изразят становище. Изложеното не е извършено, поради което ответникът е допуснал нарушение на чл.8 от АПК и постановената впоследствие нова заповед е и процесуално незаконосъобразна.

Има претенция за разноски и списък, които са както следва -50лв.д.т., 250лв. за в.л. и 4800лв. за адвокатски хонорар, против който не е направено възражение за прекомерност по реда на чл.78, ал.5 от ГПК вр. с чл.144 от ГПК, поради което следва да се присъди в цялост.

Водим съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] и [фирма] като незаконосъобразна

ЗАПОВЕД №РД-15-064 от 31.03.2011г. на областния управител на област С., с която от [фирма] се иземва част от недвижим имот- публична държавна собственост-два

склада, бункер и гараж с обща площ от 332,85кв.м., разположени в приземен етаж на ниско тяло на сградата в [населено място] на ул.Св.Г. Софийски”.

ОСЪЖДА ответника да заплати 5100лв.разноски по делото на двамата жалбоподатели.

Решението е постановено при заинтересована страна - [фирма].

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС. Преписи.

Съдия: